

КЗ

*

.-Под поимот „други лица кои се наоѓаат во блиски лични односи“ од чл.122 ст.21 од КЗ, се смета и бивша девојка на обвинетиот, со која раскинале пред 4 месеци, кога физички ја нападнал и нанел телесна повреда со што сторил кривично дело Телесна повреда од чл.130 ст.2 в.в. со ст.1 од КЗ.

О д о б р а з л о ж е н и е т о

Првостепениот суд обвинетиот М. го огласил виновен за едно кривично дело „Загрозување на сигурноста“ од чл.144 ст.2 в.в. со ст.1 од КЗ сторено према оштетената Е. С. од Свети Николе, за едно кривично дело „Загрозување на сигурноста“ од чл.144 ст.1 од КЗ сторено према приватната тужителка С. С. од Свети Николе и за по едно кривично дело „Телесна повреда“ од чл.130 ст.2 в.в. со ст.1 од КЗ сторено према оштетената Е. С. и „Телесна повреда“ од чл.130 ст.1 од КЗ сторено према С. С. и двете од Свети Николе, бидејќи на двете оштетени им ја загрозил сигурноста со закана „Не сакам да ве видам, ќе ве убијам, ова допрва почнува“, па кога С. го отурнала со раце од себе, обвинетиот М. ја фатил за рацете и ја бутнал на земјата, при што С. паднала на колена и раце, потоа ја фатил за косата од позади ја влечел по земјата и ја свртел на грб и додека лежала на грбот со клоци ја ударал по телото, а Е. гледајќи го ова се обидела да го тргне обвинетиот ударајќи го со десната рака по левото рамо, при што обвинетиот се свртел и према нејзе ја фатил за коса, ја бутнал на земја и Е. се испружила со лицето и stomакот према земјата, потоа ја фатил за коса и ја влечел и ја довлечкал до тротоарот, каде ја извртел и Е. при тоа со половината од телото ударила во тротоарот, кој бил повисок за 5 см. од улицата, а потоа се качил обвинетиот во возилото и си заминал, а на двете оштетени се нанесени телесни повреди кои се констатирани по извршениот лекарски преглед во издадените лекарски уверенија, а опишани во изреката на обжалената пресуда.

Првостепениот суд на штета на обвинетиот М. го повредил Кривичниот Законик чл.367 ст.1 т.2 в.в. со чл.356 т.1 од ЗКП, бидејќи по оцена на овој суд во дејствијата опишани во изреката на обжалената пресуда под т.1 и т.4 стојат само обележјата на кривичното дело „Телесна повреда“ од чл.130 ст.2 в.в.ст.1 од КЗ сторено према оштетената Е. и кривично дело „Телесна повреда“ од чл.130 ст.1 од КЗ сторено према приватната тужителка С., од следните причини:

Кога загрозувањето на сигурноста со сериозна закана за напад врз телесниот интегритет претходи на телесното повредување, во тој случај не постои помеѓу овие две кривични дела стек, бидејќи загрозувањето е претходен стадиум кое ја губи својата самостојна егзистенција, бидејќи преземените дејствија на загрозување се надминати и поминале во фаза

на телесно повредување на двете оштетени, поради што овој суд ја преиначи првостепената пресуда во поглед на правната оцена на делата како во изреката на ова пресуда, бидејќи потешкиот вид на кривично дело го консумира полесниот вид на кривично дело.

Со оглед на фактот да оштетената Е. е бивша девојка на обвинетиот со која биле 2 (две) години во љубовна врска која престанала во мај 2011 год., преземените дејствија на 01.08.2011 год. на физички напад од обвинетиот над оштетената и нејзиното телесно повредување е сторено при вршење на семејно и затоа превземените дејствија на обвинетиот према оштетената правно се квалификуваат како сторено кривично дело Телесна повреда од чл.130 ст.2 в.в. со ст.1 од КЗ.

Пресуда на Основен суд Св.Николе К.бр.95/11 од 27.09.2011 г.

Пресуда на Апелационен суд Штип Кж.бр.649/11 од 28.11.2011 г.

*

.-Правното лице не може да одговара за кривично дело „Точење алкохолни пијалоци на малолетници од чл.204 ст.4 в.в. со ст.1 од КЗ, која јавниот обвинител го повлеколо обвинението за истото дело против одговорното лице во правното лице.

О д о б р а з л о ж е н и е т о

Основниот суд во Струмица со обжалената пресуда К.бр.25/11 од 12.04.2011 година под ст.1 обвинетото правно лице ДТУ “С.-П.” ДОО увоз-извоз с.М. согласно чл.368 ст.1 т.1 од ЗКП го ослободил од одговорност да стори кривично дело “Точење алкохолни пијалоци на малолетници” од чл.204 ст.4 в.в. со ст.1 од КЗ. Трошоците по постапката одлучил да паднат на терет на буџетските средства, од кој на претставникот по службена должност, адвокат С. Б. од С., веднаш да и се исплати сума од 8.320,00 денари, согласно чл.93 ст.1 од ЗКП. Под ст.2 од изреката према обвинетите И. Д. и Г. Н., двајцата од с.М, согласно чл.367 ст.1 т.3 од ЗКП го одбил обвинението да сториле кривично дело “Точење алкохолни пијалоци на малолетници” од чл.204 ст.1 од КЗ. Трошоците по постапката одлучил да паднат на терет на буџетските средства, согласно чл.93 ст.1 од ЗКП.

Апелациониот суд во Штип ја одбил како неоснована изјавената жалба на Основниот јавен обвинител во С. за ослободителниот дел, од следните причини:

Правилно првостепениот суд од изведените докази ја утврдил фактичката состојба. Правилно првостепениот суд согласно чл.28-а од КЗ утврдил дека не се исполнети условите за кривичната одговорност на правното лице, поради што донел пресуда согласно чл.342 ст.1 т.1 од ЗКП, односно делото за кое се обвинува правното лице не е кривично дело според законот.

Според чл.28-а ст.1 од КЗ, делото на одговорното лице е дело на правното лице и дека одговорноста на правното лице е заснована врз индивидуалната одговорност на поединецот, односно се бара непосредниот извршител да е виновен за стореното дело, а не постојат фактички или правни причини да не може да се води постапка против одговорното лице. Во конкретниот случај со самиот факт што Основниот јавен обвинител во С. го повлекол обвинението против одговорното лице - управителот на обвинетото правно лице за кривичното дело “Точење алкохолни пијалоци на малолетници” од чл.204 ст.4 в.в. со ст.1 од КЗ, во тој случај правилно првостепениот суд согласно чл.28-а ст.1 од КЗ утврдил дека не се исполнети условите за кривичната одговорност на правното лице, поради што донел пресуда согласно чл.342 ст.1 т.1 од ЗКП дека делото за кое се обвинува правното лице не е кривично дело според законот.

Пресуда на Основен суд Струмица К.бр.25/11 од 12.04.2011.

Пресуда на Апелационен суд Штип Кж.бр.540/11 од 03.10.2011 год.

*

.-Мопедот преставува моторно возило во смисла на одредбата од чл.122 т.20 од КЗ и преставува објект на заштита при негово неовластено одземање со цел за возење според чл.242 ст.1 од КЗ.

О д о б р а з л о ж е н и е т о

Основниот суд во Радовиш со обжаленото решение К.бр.126/11 од 15.06.2011 год. го отфрлил обвинителниот предлог Ко.бр.71/11 на ден 15.06.2011 год. од Основното јавно обвинителство од Радовиш, поднесен против В. С. од Р. и Д. М. од Р., за кривично дело “Одземање на моторно возило” по чл.242 ст.1 в.в. чл.22 од КЗ, согласно чл.450 в.в. чл.284 т.1 од ЗКП - пречистен текст, бидејќи делото што е предмет на обвинението не е кривично дело. Трошоците на постапката одлучил да паднат на буџетските средства.

Првостепениот суд сторил суштествена повреда на постапката од чл.355 ст.1 т.11 од ЗКП, бидејќи обжаленото решение е нејасно и неразбирливо и противречно само на себе, а причините поради кои е донесено ваквото решение се наполно нејасни и противречни.

По оцена на овој суд првостепениот суд сторил повреда на КЗ и тоа на чл.242 ст.1 в.в. со чл.22 и в. в.со чл.122 т.30 од КЗ, бидејќи погрешен е ставот дека мопедот не е моторно возило. Имено од извршената анализа и на чл. 2 од ЗИД на ЗБСП (Службен весник на РМ бр.64/09 од 22.05.2009 год.) каде во т.8 се вели дека „мопед е возило на моторен погон со две или три тркала чија работна зафатнина на моторот со внатрешно согорување не е поголема од 50 см3, односно силата на електромоторот не поминува повеќе од 4 KW и чија брзина на рамен пат

е ограничена на најмногу 45 км/час“, како и од анализата на содржината на т.20 од чл.122 од КЗ каде е пропишано дека „како моторно возило се смета секое сообраќајно средство на моторен погон во сувоземниот, водениот и воздушниот сообраќај“, видно е дека и во двете одредби станува збор за возило на моторен погон, па според ставот на овој суд е дека мопедот преставува моторно возило во смисла на одредбата од чл.122 т.20 од КЗ и преставува објект на заштита при негово неовластено одземање со цел за возење според чл.242 ст.1 од КЗ.

Поради изнесените причини следувааше да се жалбата уважи, решението укине и врати на првостепениот суд на повторно судење.

Поради изнесеното, а врз основа на чл.385 од ЗКП се одлучи како во изреката.

Решение на Основен суд-Радовиш К.бр.126/11 од 15.06.2011 год.,-

Решение на Апелационен суд Штип Кж.бр.498/11 од 05.10.2011 год..

*

- Кривичното дело “Незаконита експлоатација на минерални сировини“ од чл.255-а ст.1 од КЗ, е од бланкетна природа, и затоа во изреката на пресудата треба да се внесе според кој пропис е потребно да се поседува дозвола или концесија за експлоатација на минерални сировини.

О д О б р а з л о ж е н и е т о

«Основниот суд Штип со обжалената пресуда К.бр.139/11 од 31.08.2011 година, обвинетиот Р. Х.од Ш. го огласил за виновен за кривично дело “Незаконита експлоатација на минерални сировини “ од чл.255-а ст.1 од КЗ за кое му изрекот условна осуда со која му утврдил казна затвор во траење од 1(една) година која казна нема да се изврши доколку обвинетиот во рок од 2(две) години не стори ново кривично дело како и го осудил на парична казна во износ од 150 Евра во денарска противвредност од 9.150,00 денари сметано по 61,00 за едно евро. Воедно го задолжил обвинетиот Р. Х. паричната казна да ја плати во корист на Републички Буџет на РМ во рок од 30 дена по правосилноста на пресудата. Доколку обвинетиот не ја плати паричната казна во определениот рок од 30 дена по правосилноста на пресудата и доколку паричната казна неможе да се изврши присилно, судот ќе ја изврши така што за секој започнати 20 евра ќе определи еден ден затвор. Согласно чл.89 и 92 од ЗКП обвинетиот го задолжил да плати во корист на Републички буџет на РМ-Скопје на име судски паушал износ од 2.000,00 денари, како и да плати на име кривични трошоци во постапката сума во износ од 2.000,00 денари за вешто лице Проф.геолог В. С. од Ш., сето тоа во рок од 15 дена по правосилноста на пресудата. Согласно чл.225-а ст.4 од КЗ од обвинетиот Х. Р. се одзема во корист на РМ,-1-еден трактор марка “М Ф “ со број на шасија SHMDY со регистерски број ШТ-...-БЛ и 1-една тракторска Фергусонска приколица тип Е. К., и песокот во количина од 1,7 м³.

Основани се жалбените наводи на обвинетите истакнати со поднесената жалба да првостепениот суд сторил суштествени повреди на одредбите од ЗКП. Во конкретниот случај по наоѓање на овој суд првостепениот суд сторил суштествена повреда на одредбите од ЗКП во смисла на чл. 381 ст.1 т.11 од ЗКП, изреката на пресудата по однос на кривичното дело “Незаконита експлоатација на минерални сировини “ од чл.255-а ст.1 од КЗ , за кое се товари и е огласен за виновен обвинетиот Р. Х. од Ш., е нејасна и неразбирлива,

Имено од законското битие на кривичното дело “Незаконита експлоатација на минерални сировини“ од чл.255-а ст.1 од КЗ, е од бланкетна природа и од тие причини во изреката на пресудата не е наведен материјалниот закон односно според кој член од Законот за минералните сировини, ископувањето на предметниот песок и чакал како и според која законска одредба е потребно за тоа да се поседува дозвола или концесија за експлоатација.

Покрај тоа, првостепениот суд сторил суштествена повреда на одредбите од ЗКП во смисла на чл. 381 ст.1 т.11 од ЗКП, бидејќи изреката првостепената пресудата согласно чл.225-а ст.4 од КЗ од обвинетиот Х. Р. се одземени во корист на РМ,-1-еден трактор марка “Масеј Фергусон“ со број на шасија SHMDY со регистерски број ШТ-...-БЛ и 1-една тракторска Фергусонска приколица тип Емро К., и песокот во количина од 1,7 м 3, а не е нагласено чија сопственост се истите. Од приложените и изведени докази произлегува дека одземените предмети се сопственост на трети лица, а по однос на тоа нема образложение во пресудата.

Врз основа на сторените пореди од напред наведените одредби од ЗКП под сомнение се доведува фактичката состојба по однос на одлуката за одземените предмети . Имено согласно член 225 - а став 4 од КЗ, пропишува предметите кои се употребени за извршување на кривичното дело, ќе се одземат.

Согласно член 100 - а став 2 од КЗ, е пропишано од сторителот на кривичното дело ќе се одземаат сите предмети наменети или употребени за извршување на кривичното дело без оглед дали се негова сопственост или на трети лица само ако тоа го бараат интересите на општата безбедност, здравјето на луѓето и причините на моралот.

Согласно став 3 од истиот член предметите употребени или наменети за извршување на кривичното дело може да се одземат ако постои опасност повторно да бидат употребени за извршување на кривичното дело . Нема да се одземат предмети што се во сопственост на трето лице, освен ако тоа знаело или можело или било должно да знае дека се употребени или наменети за извршување на кривично дело.

Првостепениот суд иако извел докази во правец на утврдување на сопственоста на предметите (Трактор и приколица наведени во изреката), не дал образложени причини согласно напред наведената одредба од член 100 -а од КЗ, доколку сметал дека треба да се одземат.

Од напред наведеното основани се и жалбените наводи на жалителот по однос на основот погрешна примена на материјалното

право а во смисла на законските одредби од .225-а ст.4 од КЗ, како и од член 100 - а од КЗ, од став 2 и 3 цитирани погоре.

Пресуда на Основен суд Штип К.бр.139/11 од 31.08.2011 г.

Решение на Апелационен суд Штип Кж.бр.569/11 од 14.10.2011 год.

*

-. Во КЗ не е пропишан привилегиран облик на Царинска измама од чл.278-а, кога избегнувањето на целосно или делумно плаќање на царински давачки и даноци е од помала вредност.

О д о б р а з л о ж е н и е т о

Основниот суд во Штип со обжалената пресуда К.бр.136/10 од 04.07.2011 год. обвинетата Валентина Дамјанова од Кочани ја огласил за виновна за сторено продолжено кривично дело “Царинска измама” од чл.278-а ст.1 в.в. чл.45 од КЗ, за кое и изрекот условна осуда, со која за стореното кривично дело и утврдил казна затвор во траење од 3 (три) месеци, а извршувањето на казната затвор се одлага условно во рок од 1 (една) година доколку обвинетиот за време на рокот за проверување не стори ново кривично дело. На обвинетата Валентина Дамјанова за стореното кривично дело “Царинска измама” од чл.278-а ст.1 в.в. чл.45 и изрекот и парична казна во износ од 30.000,00 денари, која казна да ја плати во рок од 3 месеци по правосилноста на пресудата во корист на Буџетските средства на РМ. Воедно ја задолжил да плати на име паушал износ од 3.000,00 денари и на име трошоци на постапката во износ од 13.924,00 денари. Со решение согласно чл.522 од ЗКП кривичната постапка спрема обвинетото правно лице “Титан Мак” ДООЕЛ Кочани за продолжено кривично дело “Царинска измама” од чл.278-а ст.5 в.в. ст.1 ја зпрел, бидејќи во текот на постапката правното лице престанало да постои.

Во КЗ не е пропишан привилегиран облик на Царинска измама од чл.278-а, кога избегнувањето на целосно или делумно плаќање на царински давачки и даноци е од помала вредност (чл.122 ст.33 од КЗ), но само е пропишан основниот облик на кривичното дело “Царинска измама”, каде како елемент на ова дело се бара избегнатата царина и другите царински давачки да биде од поголема вредност (чл.122 ст.34), а во ст.2 и ст.3 се пропишани потешките облици. Према тоа за да постои кривичното дело “Царинска измама” од ст.1 на чл.278-а од КЗ нужно е да се работи за еднократно дејствие на пренесување стока од поголема вредност, а за да постои продолжено кривично дело на Царинската измама од чл.278-а в.в.со чл.45 од КЗ, потребно е секое одделно дејствие да ги исполнува обележјата на Царинската измама според износот на затаената царина и другите царински давачки со законот определен како услов за постоење на делото. Кај продолженото дело дејствијата треба да се сторени едно по друго во континуитет прекинуван

со кратки временски интервали во рамките на разумна временска дистанца.

Според изнесеното кога се анализираат дејствијата за кои се обвинува обвинетата, по оцена на овој суд произлегува и со право на тоа укажува и жалителот дека во дејствијата преземени на 05.03.2007, 12.11.2007, 08.04.2008 год., 11.09.2008 год., 11.09.2008 год. и 17.11.2008 год. не се содржани елементите на основното кривично дело “Царинска измама” од чл.278-а од КЗ, бидејќи го нема елементот на „поголема вредност“. Имено ако се земе во предвид дека просечната нето плата во 2007 год. била 14.584,00 денари x 5 просечни плати = 72.920,00 денари и во 2008 год. просечната нето плата 16.090,00 денари x 5 просечни плати = 80.450,00 денари, тогаш јасно произлегува дека вредноста на неплатената царина и другите давачки била како што следи: 05.03.2007 год. = 20.467,00 денари, на 12.11.2007 год. = 46.662,00 денари, на 08.04.2008 год., = 19.271,00 денари на 11.09.2008 год. = 2.2.238,00 денари, на 11.09.2008 год. = 62.547,00 денари и на 17.11.2008 год. = 36.092,00 денари, јасно произлегува дека сите износи се испод наведените износи што преставуваат поголема вредност и во 2007 и во 2008 год., што значи дека утврдената фактичка состојба од страна на првостепениот суд во тој дел е погрешно утврдена.

Првостепениот суд го повредол и КЗ кога воопшто не одлучувал нити по пријавеното оштетно побарување од преставникот на Царинската управа на РМ Д. В., кој јасно на претресот пред судот истакнал оштетно побарување према обвинетите во износ од 627.976,00 денари, бидејќи со избегнувањето на плаќање на царината и другите царински давачки е оштетен Буџетот на РМ, нити пак судот ги извел како доказ изготвените решенија од Царинската управа за дополнителна наплата на царинскиот долг, нити пак судот ја одзел т.е. конфискувал прибавената имотна корист од обвинетите, иако бил должен тоа да го стори согласно одредбите од КЗ.

Пресудата на Основниот суд во Штип К.бр.136/10 од 04.07.2011 год.

Решение на Апелационен суд Штип Кж.бр.555.11 од 04.10.2011 год.

*

.- Обидот на обвинетата да му ја одземе на сила моторната пила на шумскиот полицаец кој ја одзел од нејзиниот син и зет во бесправна сеча, и ударањето на шамар по лицето на полицаецот и замавнување со дрво према него без да го погоди, без оглед што е сторено по преземеното дејствие-одземање на предмети на службеното лице, преставува кривично дело Спречување службено лице во вршење службено дејствие од чл.382 ст.2 в.в. со ст.4 од КЗ.

О д о б р а з л о ж е н и е т о

«Основниот суд С.» со обжалената пресуда «К.бр.79/11» од 21.03.2011 година, обвинетата «М. Ѓ.» од «с. Р.-С.» ја ослободил од

обвинение врз основа на чл.342 т.1 од ЗКП дека сторила кривично дело «Спречување службено лице во вршење службено дејствие» по «чл.382 ст.2 в.в. со ст.4» од КЗ. Трошоците на постапката одлучил да паднат на товар на буџетот на РМ, а оштетениот Ж.К. за остварување на своето имотно-правно барање го упатил на спор.

Апелациониот суд во Штип по повод жалбата и по службена должност ја укина донесената пресуда од следните причини:

Првостепениот суд ја ослободил обвинетата М.бидејќи утврдил дека во дејствијата превземени од страна на обвинетата М. не се содржани елементите на кривичното дело, затоа што дејствијата што ги превземала обвинетата М. биле превземени по извршувањето на службеното дејствие во конкретниот случај одземање на предмети - моторна пила, поради што и прифатил дека битното обележје т.е. извршителот на предметното кривично дело дејствијата требало да ги превзема во моментот кога службеното лице-шумски полицаец, го презема службеното дејствие, поради што во конкретниот случај таквото дејствие отсуствува како елемент на кривичното дело од чл. 382 од КЗ.

Во конкретниот случај по наоѓање на овој суд, вака утврдената фактичка состојба од страна на првостепениот суд е погрешно утврдена од причини што првостепениот суд погрешно го утврдил решителниот факт - дека службеното дејствие кое што било превземено од страна на службеното лице- оштетениот Ж. К. веќе било превземено, односно завршено кога обвинетата М. Ѓ. дошла на местото на настанот и ги превземала дејствијата предмет на обвинението. Имено, и во поднесеното обвинение и од содржината на изведените докази јасно произлегува дека службеното лице Ж.К. како шумски полицаец критичниот ден, место и време вршел службено дејствие во рамките на неговите службени овластувања и тоа: привремено одземање на предмети и средства со кои е извршено кривичното дело или прекршок, како и дејствието - предавање на одземените предмети во службата, кое пак дејствие е неопходно потребно за да докрај се спроведе, односно реализира службеното дејствие одземање на предмети.

Исто така самиот факт што обвинетата М. Ѓ.му удрила еден шамар на оштетениот Ж.К., на кој начин истиот го навредлива, а притоа зела и едно дрво во раката со која замавнувала према оштетениот Ж.К. - на кој начин манифестирала сила, вака превземените дејствија од страна на обвинетата, се со цел да се спречат службените лица да ја предадат во службата моторната пила како доказ, која претходно била одземена од З.-зет и Ж.-син на обвинетата, поради бесправна сеча, со потврда за привремено одземените предмети, односно ваквото активно спротивставување на обвинетата претставува дејствие на извршување на кривичното дело Спречување службено лице во вршење службено дејствие по чл.382 ст.2 од КЗ, кое дејствие останало во обид од причини што обвинетата не успеала да ја поврати, односно одземе моторната пила.

Со оглед на горе наведеното во конкретниот случај не постои сомнение за овој суд дека со дејствијата кој што ги превземала

обвинетата истата ги попречувала службените лица да го довршат веќе започнатото службено дејствие во смисла да ја предадат во службата претходно одземената моторна пила, обидувајќи се истата да ја одземе, поради што следуваše да пресудата се укине и предметот врати на првостепениот суд на повторно судење.

Пресудата на Основен суд Струмица К.бр.79/11 од 21.03.2011
Решение на Апелационен суд Штип Кж.бр.328/11 03.06.2011
година.

*

.- Кога второбвинетиот О. со патничкото моторно возило “Опел Астра“ се вклучил помеѓу ТМВ управувано од првообвинетиот и возилото на службените лица возејќи по средината на патот, а од време навреме се престојувал од едната на другата коловозна лента, не дозволувајќи им на службените лица да го прстигнат неговото возило и да го следат ТМВ кое што го управувал неговиот татко -првообвинетиот В. со кое пренесувал бесправно исечени дрва, кое нешто првообвинетиот В. го искористил и отишол на непознато место, таквото негово однесување се третира како сила во смисла на чл.382 ст.1 од КЗ со која ги спречил службените лица во извршување на службените дејствија во рамките на нивните службени овластувања и должности т.е. да извршат привремено одземање на предмети и средства со кое е извршено кривично дело или прекршок согласно чл.82 ст.1 алинеа 5 од Законот за шумите, а со таквото дејствие обвинетите се сторители на кривичното Спречување службено лице во вршење службено дејствие» по чл.382 ст.1 в.в. чл.22 од КЗ.

О д б р а з л о ж е н и е т о

«Основен суд Берово» со обжалената пресуда «К.31/11» од 07.03.2011 година, обвинетите «В. М.» и «О. М.» двајцата од с.«Д.»-Б. ги огласил виновни за кривично дело «Спречување службено лице во вршење службено дејствие» по «чл.382 ст.1 в.в. чл.22» од КЗ, за кое ги осудил на казна затвор во траење од по 3 месеци. Воедно ги задолжил обвинетите да платат на име паушални трошоци износ од по 1.000,00 денари.

Апелациониот суд Штип ги одби како неосновани жалбите на обвинетите од следните причини:

Врз основа на правилно и целосно утврдена фактичка состојба првостепениот суд правилно го применил и КЗ дека обвинетите го сториле кривичното дело за кое се обвинуваат, затоа што:

Обвинет В., во своја одбрана самиот признал дека критичниот ден, место и време носел букови дрва во ТМВ носел 8 м3 дрва нежигосани и без испратница, па поради тоа и се согласил со наредбата издадена од страна на службените лица, камионот да го однесе во плацот на ПШС М.-Б. Горе наведеното се утврдува и од увидот на записникот за извршена контрола како и од непосредниот распит на службените лица З. и М., шумски полицајци, сослушани во својство на сведоци.

Второбвинетиот О. бил тој кој што со патничкото моторно возило “Опел Астра” се вклучил помеѓу ТМВ и возилото на службените лица возејќи по средината на патот, а од време навреме се престојувал од едната на другата коловозна лента, не дозволувајќи им на службените лица да го прстигнат неговото возило и да го следат ТМВ кое што го управувал неговиот татко - обвинетиот В., кое нешто првообвинетиот В. го искористил и отишол на непознато место, а со кои дејствија обвинетите ги спречиле службените лица во вршење на службените дејствија во рамките на нивните службени овластувања и должности т.е. да извршат привремено одземање на предмети и средства со кое е извршено кривично дело или прекршок согласно чл.82 ст.1 алинеа 5 од Законот за шумите.

На правилно и целосно утврдената фактичка состојба првостепениот суд правилно го применил КЗ кога нашол дека во дејствијата превземени од страна на обвинетите се содржани елементите на кривичното дело Спречување службено лице во вршење службено дејствие од «чл.382 ст.1» од КЗ за кое дело истите ги огласил за виновни.

Жалбениот навод дека службеното дејствие кое го превземале службените лица било превземано само према првообвинетиот В. а не и према второобвинетиот О не било кривично дело, овој суд ги одби како неосновани, од причини што, од содржината на изведените докази на главен претрес, јасно произлегува дека второобвинетиот О. со возилото “Опел Астра” се вклучил помеѓу ТМВ и возилото на службените лица, а самиот факт што со возилото се движел претежно по средината на патот, а на моменти и по левата коловозна лента, јасно произлегува дека истиот употребил односно манифестирал сила, со кои дејствија им го довел во опасност животот и телото на службените лица и ги оневозможил службените лица непречено да го следат движењето на ТМВ во кое биле натоварени предметните дрва, за кои обвинетиот В. не ја поседувал потребната документација. Имајќи ги во предвид вака превземените дејствија од страна на второобвинетиот О., јасно произлегува дека истиот дал активен придонес за сторување на предметното кривично дело, бидејќи во договор со првообвинетиот В. превземал дејствија во рамките на планот за извршување на предметното кривично дело. По наоѓање на овој суд, првостепениот суд правилно го применил КЗ кога прифатил дека обвинетите како соизвршители со превземените дејствија конкретно наведени во изреката на првостепената пресуда, во целост ги оствариле законските обележја на кривичното дело Спречување службено лице во вршење

службено дејствие од «чл.382 ст.1» од КЗ.

Пресуда Основен суд Берово К.бр.31/11 од 07.03.2011 г.

Пресуда на Апелационен суд Штип Кж.бр.298/11 од 13.05.2011 г. година.

*

- . Службените лица постапувале спротивно на одредбите од Законот за полиција и Правилникот за начинот за вршење на полициските работи. ги разбудиле двајцата обвинети додека спиеле по 01,00 часот по полноќ да им земат изјави, иако од околностите на случајот не било неодложно утврдувањето на нивниот идентитет.

О д о б р а з л о ж е н и е т о

«Основен суд Штип» со обжалената пресуда «К.бр.505/10» од 16.06.2011 година, обвинетите «А. У.» од «Ш.» и «Т. А.» ги огласил за виновни за кривично дело «Напад врз службено лице при вршење работи на безбедноста» по чл «чл.383 ст.2 в.в.ст.1 и в.в.чл.22» од КЗ за кое ги осудил на казна затвор во траење од по 4 месеци. Согласно чл. 89 и 92 ст.1 од ЗКП, ги задолжил обвинетите да платат на име паушал сума од 1.500,00 денари секој поединачно како и трошоци на кривичната постапка за вештото лице солидарно да платат 1.500,00 денари во корист на буџетските средства во рок од 15 дена по правосилноста на пресудата.

Основани се жалбените наводи на обвинетиот дека првостепениот суд при решавањето на овој кривичен предмет сторил суштествени повреди на одредбите од чл. 381 ст.1 т.11 од ЗКП (пречистен текст), бидејќи првостепената пресуда е нејасна, неразбирлива, во образложението на пресудата не се наведени доволно причини за решителните факти од една страна, од друга пак наведените причини се нејасни и во значителна мера противречни со содржината на изведените докази.

Ваквата изрека на пресудата не наоѓа поткрепа во утврдената фактичка состојба од првостепениот суд како и во причините на пресудата. Сосема е нејасно кои се тие дејствија што оштетените службени лица ги превзеле за чување на јавниот ред и мир, а при кое вршење да биле нападнати од обвинетите.

Првостепениот суд утврдил дека оштетените службени лица критичната вечер постапувале откако било завршено нарушувањето на јавниот ред и мир во Нас. Три чешми каде настанала тепачка помеѓу група на младинци и тоа по 1 часот по полноќ .Тоа значи дека службените лица вршеле службени дејствија на собирање на информации во врска со казниво дело. Собирањето информации е регулирано во чл.42 од Законот за полиција каде што е наведено дека тоа се врши со непосредни разговори со граѓаните, кои не се должни да ги дадат бараните информации на полициските службеници. Оштетените службени лица од подносителот на пријавата дознале дека и

второобвинетиот бил учесник во критичниот настан и не само што го знаеле второобвинетиот Т.А. туку знаеле и на која адреса живее. Од тие причини воопшто не им било потребно неодложно утврдување на идентитетот на второобвинетиот во 1 часот по полноќ, затоа што чл.35 од Законот за полиција уредува дека примената на полициските овластувања мора да биде сразмерна на потребата заради која се превземаат. За собирање на информации на полициските службеници за одредениот настан им било на располагање повикување со покана, регулирано со чл.43 од Законот за полиција каде во алинеа 3 е децидно наведено дека повиканото лице може присилно да се доведе само со судска наредба и само тогаш кога очигледно одбегнува да се јави на уредно доставена покана во која било предупредено на можноста од присилно доведување и тогаш кога своето недоаѓање нема да го оправда. Исто така согласно чл.44 од Законот за полиција е наведено дека повикувањето се врши во време од 06 до 22 часот освен ако постои опасност од одлагање што за овој настан не е случај. Првостепениот суд утврдил дека службените лица ги разбудиле двајцата обвинети додека спиееле по 01,00 часот по полноќ да им земат изјави, иако од околностите на случајот тоа не било неодложно што е спротивно на чл.35 од Законот за полиција и чл.13 алинеа 6 од Правилникот за начинот на вршење на полициското работење каде е регулирана можноста за влегување во дом само за врачување на покана каде е наведено дека “по исклучок ако полицискиот службеник на јасен и недвосмислен начин од лицето е поканет да влезе во домот, тогаш може да му ја врачи поканата во просториите на домот во кој бил повикан да влезе,, што не е случај во овој настан каде двајцата обвинети се противеле да воопшто бидат разбудени и да даваат изјави на службените лица.

Сето погоре наведено укажува дека службените лица постапувале спротивно на одредбите од Законот за полиција и Правилникот за начинот за вршење на полициските работи поради што овие нивни дејствија не можат да добијат третман на објект на заштита на кривичното дело «Напад врз службено лице при вршење работи на безбедноста» по чл «чл.383 ст.2 в.в.ст.1 и в.в.чл.22» од КЗ.

Пресуда на Основен суд Штип К.бр.505/10 од 16.06.2011 год.

Решение на Апелационен суд Штип Кж.бр.475/11 од 17.10.2011 год.

ЗКП.

*

.-Кога спрема обвинетиот е одбиено обвинението за кривично дело Давање лажен исказ од чл.367 ст.1 од КЗ, не е дозволено барањето на оштетениот Ѓ. Ч. од С. поднесено преку полномошникот, адвокатот М. П. од С., за повторување на кривичната постапка, завршена со правосилна пресуда на Основниот суд во С.

О д о б р а з л о ж е н и е т о

Основниот суд во Струмица со обжаленото решение К-пов.бр.2/11 од 16.05.2011 год. го отфрлил како недозволено барањето на оштетениот Ѓ. Ч. од С. поднесено преку полномошникот, адвокатот М. П. од С., за повторување на кривичната постапка, завршена со правосилна пресуда на Основниот суд во Струмица К.бр.883/09 од 19.03.2010 год., со која спрема обвинетиот А. С. од С. е одбиено обвинението за сторено кривично дело „Давање лажен исказ“ по чл.367 ст.1 од КЗ

Апелациониот суд во Штип ја одби жалбата на оштетениот како недозволена од следните причини:

Согласно чл.419 ст.1 од ЗКП, барање за повторување на кривичната постапка можат да поднесат странките и бранителот или лицата наведени во чл.372 ст.2 од ЗКП. Во конкретниот случај барањето за повторување на кривичната постапка е поднесено од оштетениот Ѓ. Ч., кој не е странка во постапката и не е овластен да поднесе барање за повторување на постапката, а со тоа не е овластен да поднесува и жалба на донесеното решение. Имено оштетениот како тужител и приватниот тужител немаат право за поднесување барање за повторување на кривичната постапка, бидејќи им недостасува правен интерес да вложуваат правни лекови во корист на обвинетиот.

Од законскиот текст на чл.418 од ЗКП произлегува дека повторувањето се однесува на изреката на пресудата и дека повторувањето може да биде само во корист на обвинетиот, но не и на негова штета. Ова е последица на принципот за забрана на ново судење после правосилно пресудениот предмет - чл.5 од ЗКП.

Дури и да има кривично дело сторено од Јавниот обвинител кое го извршил со тоа што ја злоупотребил службената положба со откажување од обвинение и со тоа довел до запирање на постапката или е донесена пресуда со која обвинението се одбива, не преставува основ за повторување на постапката, бидејќи повторувањето во тој случај би било на штета на обвинетиот.

Решение на Основен суд Струмица К-пов.бр.21/11 од 16.05.2011 г.
Решение на Апелационен суд - Штип, Ксж.бр.68/11 од 08.06.2011 год.

*

- Со донесување на дополнителна одлука со која изречената условната осуда према обвинетиот ја условува и со друг услов - доколку обвинетиот во рок од еден месец по правосилноста на пресудата не ги исплати на оштетените придонесите за ПИОМ, а во тој случај условната осуда ќе биде отповикана и казната затвор ќе биде ефектирана и ќе се изврши, не е допуштено да се изврши исправка на донесената и писмено изработена пресуда.

О д о б р а з л о ж е н и е т о

Првостепениот суд донел решение К.бр.30./2010 од 9.12.2010 година со кој се исправа изворникот и преписот на пресудата на првостепениот суд К.бр.30/2010 од 9.10.2010 година со кое обвинетиот М. Ѓ. од М.К. е огласен за виновен за кривично дело “Повреда на правата од социјално осигурување“ од чл.167 ст.1 и 2 од КЗ, и за кривично дело ““Неизвршување судска одлука“ по чл.377 ст.2 од КЗ и за кои му е изречена условна осуда-единствена казна затвор во траење од 5 месеци чие извршување му се одложува за една година и во колку во рок од 1 година не стори ново кривично дело при што се додадени зборовите и во колку во рок од еден месец по правосилноста на пресудата не ги плати на оштетените придонесите за ПИО утврдени по правосилна изршна судска пресуда ро.бр.12/08 тогаш условната осуда на обвинетиот се отповикува и казната затвор ќе се изврши. Оваа исправка првостепениот суд одлучил да се внесе во изворникот на пресудата, а исправениот препис на пресудата да се достави до приватните тужители и нивниот полномошник и до обвинетите на кои од денот на приемот им тече рокот за жалба против пресудата.

Во чл.375 ст.1 од ЗКП е наведено дека грешките во имињата и броевите како и други очигледни грешки во пишувањето и сметањето недостатоци во формата и несогласноста на писмено изработената пресуда со изворникот ќе ги исправи со посебно решение претседателот на советот на барање на странките или по службена должност. Меѓутоа, со обжаленото решение првостепениот суд не извршил исправка во смисла да постојат грешки и недостатоци во формата и несогласноста во писмено изработената пресуда со изворникот, туку простепениот суд донел дополнителна одлука со која условната осуда према обвинетиот ја условува и со друг услов - доколку обвинетиот во рок од еден месец по правосилноста на пресудата не ги исплати на оштетените придонесите за ПИОМ, а во тој случај условната осуда ќе биде отповикана и казната затвор ќе биде ефектирана и ќе се изврши, што е недопуштено, бидејќи првостепениот суд со решението донесува сосема друга одлука од онаа што ја донел во обжалената пресуда, поради што ова решение е незаконито и истото овој суд го укина.

Решение на Основен суд Делчево К.бр.30/10 од 09.12.2010 год.

Решение на Апелационен суд-Штип Кж.бр.752/10 од 18.01.2011

год.

*

.- Приватната тужба не може да се отфрли како неуредна поради дадено погрешно име на обвинетиот.

О д о б р а з л о ж е н и е т о

Основниот суд во Штип обжаленото решение К-4/11 од 09.05.2011 год. приватната кривична тужба поднесена од приватниот тужител С. М. од Ш., против В. Б, од Ш., со која го товари за кривично дело “Навреда“ од чл.173 ст.1 од КЗ ја отфрлил како неуредна. Предлогот на приватниот тужител С. М. од Ш. за ослободување од трошоци по кривичната тужба го уважил. Приватниот тужител С. М. го ослободил од плаќање такса по тужба во висина од 800,00 денари.

Апелациониот суд во Штип ја уважи жалбата на тужителот и укина обжаленото решение од следните причини:

Одредбата од чл.72 ст.3 од ЗКП за повикување на подносителот да ги отстрани недостатоците на неразбирливост и нецелосност на поднесокот е одредба од општ карактер. Постојат и посебни одредби за враќање на поедини поднесоци на исправка.

Поднесокот не може да се отфрли поради неуредност без претходен обид недостатокот да се отклони. Судот е должен ако е потребно на странката да и даде помош во отклонување на недостатокот во поднесокот - чл.12 од ЗКП.

Обвинителниот предлог, односно приватната тужба согласно чл.421 ст.1 од ЗКП треба да содржи „име и презиме на обвинетиот со лични податоци доколку се познати“, но сепак името и презимето на обвинетиот можат да изостанат, ако оштетениот - приватниот тужител не е во состојба да ги дознае, а во можност е да обвинетиот на друг начин доволно го идентификува. Бидејќи оштетениот како тужител и приватниот тужител во прибирањето на овие податоци не може да користи помош од државните органи, како што е во конкретниот предмет, па затоа на приватниот тужител и оштетениот како тужител им се овозможува да постават барање до истражниот судија во скратената постапка да преземе поедини истражни дејствија. После дадената идентификација судот мора да се да се погрижи да го прибави името и презимето на обвинетиот.

Вршењето на исправка во поглед на името на обвинетиот, по истекот на рокот од 3 месеци е возможно, бидејќи се работи за иста личност, а ако се утврди да се работи за друга личност, приватниот тужител т.е. оштетениот како тужител, дури тогаш дознал за сторителот и рокот од 3 месеци тогаш започнува да тече.

Ни измената на датата на извршување на кривичното дело во приватната тужба не ја доведува во прашање нејзината навременост,

бидејќи рокот за поднесување приватна тужба од чл.48 ст.1 од ЗКП не се смета од датата на извршување на кривичното дело, но од дознавањето за кривичното дело и сторителот.

Поради горе изнесеното, а со оглед на фактот да СБР - Ш. не му дал податоци на тужителот за името и презимето на обвинетиот иако се обратил и усмено и писмено, како и со оглед на фактот да судот се обратил писмено до СБР - Ш. и добил официјален податок дека можен извршител на кривичното дело е лицето З. Ѓ. од Ш. ул.„Булевар ЈНА“ бр.12/17 од Ш. и тој податок му го сопшил на оштетениот како тужител на закажаниот претрес на 20.04.2011 год и тужителот изјавил пред судот дека бара да судот се произнесе по поднесената тужба сега против лицето З. Ѓ., а исто така тужителот тоа го побарал од судот и со писмен поднесок од 21.04.2011 год., во тој случај првостепениот суд погрешил кога го донел обжаленото решение под ст.1 со кое приватната кривична тужба поднесена од приватниот тужител С. М. од Ш. против В. Б. од Ш. за кривично дело “Навреда“ од чл.173 ст.1 од КЗ ја отфрла како неуредна, бидејќи повеќе не постои тужба против В. Б., но постои против лицето З. Ѓ. од Ш., по која тужба првостепениот суд воопшто не расправал и нема донесено одлука.

Решение на Основен суд во Штип К-4/11 од 09.05.2011 год.,-

Решение на Апелационен суд - Штип, Кж.бр.358/11 од 08.06.2011 год.

*

.- Кривичната постапка не може да се запре поради недоаѓање на приватниот тужител на закажаниот главен претрес, ако приватниот тужител е повикан само во својство на сведок - чл.217 ст.2 од ЗКП.

О д о б р а з л о ж е н и е т о

Основниот суд во Штип со обжаленото решение К.бр.279/11 од 07.11.2011 год. ја запира кривичната постапка по приватната тужба на приватниот тужител С. М. од Ш., поднесена против обвинетиот З. Ѓ. од Ш. за кривично дело “Навреда“ од чл.173 ст.1 од КЗ, поради откажување на приватниот тужител од тужбата. Приватниот тужител С. М. од Ш. е задолжен да плати такса по тужбата сума од 800,00 денари, во рок од 15 дена по правосилноста на решението во корист на Буџетот на РМ.

Апелациониот суд во Штип ја уважи жалбвата на приватниот тужител и укина донесеното решени и го врати предметот на повторно судење од следните причини:

Кривичната постапка не може да се запре поради недоаѓање на приватниот тужител на закажаниот главен претрес ако приватниот тужител е повикан само во својство на сведок - чл.217 ст.2 од ЗКП.

За приватниот тужител кој треба да се сослуша во својство на сведок, важат одредбите од ЗКП кои се однесуваат на сведок.

Основна претпоставка за запирање на кривичната постапка поради недоаѓање на приватниот тужител на закажаниот претрес е да имаме уредна покана. Уредноста од една страна се однесува на содржината на поканата на тужителот, да биде онаква како е наведена во чл.54 ст.1 и чл.117 ст.1 од ЗКП со наведено предупредување во нејзе „дека ќе се смета оти приватниот тужител се откажал од обвинението ако не дојде на главниот претрес, ниту испрати полномошник“ - чл.273 ст.5 од ЗКП, додека пак во чл.291 ст.2 од ЗКП е пропишано „ако на главниот претрес не дојде оштетениот како тужител или приватниот тужител, иако се уредно повикани, нити нивниот полномошник, советот ќе ја запре постапката со решение“.

Во конкретниот случај од увидот во списите по предметот, видно е дека закажаниот претрес на 12.10.2011 год. бил одложен за 07.11.2011 год. во 09:30 часот и било одлучено за идниот претрес да биде повикан приватниот тужител С. М., а воедно и седокот В. М. од Ш.

За закажаниот претрес за 07.11.2011 год. судот приватниот тужител С. М. од Ш. наместо да го покани во својство на тужител, го поканува во својство на сведок, што е видно од приложената покана со изјавената жалба од приватниот тужител, а бидејќи С. М. поканет како сведок не се јавил на закажаниот претрес на 07.11.2011 год., овој суд утврди да погрешно одлучил првостепениот суд кога со решение ја заповредил кривичната постапка по приватната тужба на приватниот тужител С. М. од Штип, поднесена против обвинетиот З. Ѓ. од Ш. за кривично дело „Навреда“ од чл.173 ст.1 од КЗ, поради откажување на приватниот тужител од тужбата, а врз основа на чл.54 ст.1 од ЗКП.

Последиците од недоаѓањето на закажаниот претрес во својство на приватен тужител - чл.273 ст.5 од ЗКП, очигледно се разликуваат според ЗКП од последиците на недоаѓање на приватниот тужител во својство на сведок - чл.229 од ЗКП.

Решение на Основен суд Штип К.бр.279/11 од 07.11.2011 год
Решение на Апелационен суд - Штип Кж.бр.714/11 од 19.12.2011 год.

*

-. Недозволено е по одржување на главен претрес и спроведена доказна постапка да се донесе решение со кое се отфрла приватната кривична тужба како ненавремена.

О д о б р а з л о ж е н и е т о

«Основен суд Берово» со обжаленото решение «К.бр.54/11» од 24.08.2011 година, ја отфрлил приватната кривична тужба на приватниот тужител «К.Ч.» од «Б.», поднесена преку полномошникот «В.

А.» адвокат од «Струмица» против «Општина» «Б.» и «Д.Н.» од «Б.» за кривично дело «Навреда» по «чл.173 ст.1» од КЗ како ненавремена. Воедно приватниот тужител го задолжил да ги надомести настанатите трошоци на постапката во износ од 7.670,00 денари во рок од 30 дена по правосилноста на решението.

Основани се жалбените наводи на приватниот тужител истакнати преку неговиот полномошник да првостепениот суд со донесување на обжаленото решение сторил суштествена повреда на одредбите од чл. 381 ст.1 т.11 од ЗКП (пречистен текст), која повреда се состои во тоа што првостепеното решение е нејасно, неразбирливо и во истото не се наведени доволно причини за решителните факти.

Имено, од увидот во списите во предметот видно е дека првостепениот суд одржал главен претрес, спровел доказна постапка, а потоа донел решение со кое ја отфрлил приватната кривична тужба како ненавремена. Вака превземените процесни дејствија од страна на првостепениот суд се спротивни на одредбите од ЗКП и поради тоа и обжаленото решение е незаконито.

Ова од причини што согласно чл.448 ст.1 и 2 од ЗКП, првостепениот суд може да донесе решение со кое се отфрла приватната кривична тужба по претходно испитување на тужбата, исклучиво пред започнување на главниот претрес. Во конкретниот случај првостепениот суд закажал и одржал главен претрес и се впуштил во мериторно одлучување на овој кривично-правен настан, поради што и единствена законита одлука која требало да ја донесе првостепениот суд е “пресуда” во смисла на чл.367, чл.368 или чл.369 од ЗКП (пречистен текст).

Решение на «Основен суд Берово» «К.бр.54/11» од 24.08.2011 година,-

Решение на Апелационен суд Штип Кж.бр.583/11 од 26.10.2011 год.

*

.-Не може да се донесе ослободителна пресуда во скратена постапка по приватна тужба, без одржување главен претрес.

О д о б р а з л о ж е н и е т о

«Основен суд Берово» со обжалената пресуда «К.бр.139/10» од 27.12.2010 година, обвинетите Издавач на весникот «Општина Берово» и Д.Н. Градоначалник на Општина Б. како одговорно лице согласно чл.368 ст.1 т.1 од ЗКП ги ослободил од обвинението да сториле кривично дело “Омаловажување со префрлање за кривичното дело” од чл «чл.175» од КЗ на РМ, бидејќи делото за кое се обвинуваат не е кривично дело. Воедно одлучил трошоците на кривичната постапка да паднат на товар на приватниот тужител К. Ч. од В..

Апелациониот суд во Штип ја уважи жалбата на приватниот тужител и укина донесеното решение од следните причини:

Првостепениот суд сторил суштествена повреда на одредбата од чл.355 ст.1 т.11 од ЗКП, бидејки пресудата е нејасна и неразбирлива и нема причини за решителните факти. Неразбирливоста на обжалената пресуда се состои во тоа што не е разбирливо врз основа на што првостепениот суд донел ослободителна пресуда против обвинетите за кривичното дело што им се става на товар, а притоа воопшто не одржал главен претрес, ниту пак во пресудата се наведени причини зошто првостепениот суд донел пресуда без одржување на главен претрес. Ослободителна пресуда може да се донесе само по одржан главен претрес или во скратена постапка согласно чл.431-в ст.1 од ЗКП и тоа доколку Јавниот обвинител согласно чл.431-а ст.1 од ЗКП предложил да биде донесена пресуда без одржување на главен претрес. Во конкретниот случај од списите по предметот не произлегува дека постоел таков предлог за донесување на пресуда без главен претрес. Впрочем во конкретниот случај се работи за приватна тужба, а пресуда без одржување главен претрес како што е погоре наведено може да се донесе по предлог на јавниот обвинител.

Доколку првостепениот суд сметал дека делото што им се става на товар на обвинетите според законот не е кривично дело истиот согласно чл.422 ст.1 од ЗКП по претходно испитување на тужбата откако ја примил можел да одлучи дали треба да се спроведат определени истражни дејствија и дали постојат услови за отфрлање на кривичната тужба, а потоа согласно чл.424 ст.1 од ЗКП судијата можел да ја отфрли приватната тужба ако најде дека постојат причини за запирање на постапката предвидени во чл.262 т.1 до 3 на ЗКП, а доколку се спроведени истражни дејствија и од причината предвидена во точка 4 од оваа одредба. Меѓутоа, во никој случај првостепениот суд не можел да донесе ослободителна пресуда без одржување на главен претрес и без утврдување на околноста дали делото што му се става на товар на обвинетите е кривично дело или не односно дали е докажано или не е докажано.

Пресудата на Основен суд Берово К.бр.139/10 од 27.12.2010 година

Решение на Апелационен суд Штип Кж.бр.219/11 од 01.04.2011година.

*

-По завршување на претресот и напуштањето на судницата на оштетениот и обвинетиот, не може да се донесе пресуда-ослободителна. По враќањето на оштетениот и обвинетиот во судницата каде оштетениот изјавил дека, поради тоа што, критичната вечер бил многу пијан, не може да се сети и со сигурност да тврди дека обвинетиот бил тој што му ги одзел парите.

О д О б р а з л о ж е н и е т о

Основниот суд во Штип со обжалената пресуда К.бр.6/2010 од 14.01.2011 година обвинетиот С. К. од Штип согласно чл.368 ст.1 т.1 од ЗКП го ослободил од обвинението да сторил кривично дело “Тешка кражба“ од чл.236 ст.1 т.3 од ЗКП, бидејќи не се докажало дека обвинетиот го сторил делото за кое се обвинува. Согласно чл.93 ст.1 од ЗКП кривичните трошоци во постапката во износ од 19.500 денари кои се однесуваат за ангажира бранител, адвокат Ф. Т. од штип да паднат на судскиот буџет на РМ. Согласно чл.102 ст.3 од ЗКП оштетениот Ѓ. Ј. за имотно правното побарување во износ од 1.050 евра го упатил на спор.

Овој суд испитувајќи ја обжалената пресуда во смисла на чл. 393 од ЗКП(пречистен текст), и по службена должност, внимавајќи дали се сторени суштествени повреди на одредбите на кривичната постапка од член 381 став 1 точки од 1, 5, 6, 8 до 11 од ЗКП(пречистен текст), најде дека во конкретниот случај, првостепениот суд при донесувањето на побиваната одлука, сторил суштествена повреда на одредбите на кривичната постапка од член 381 ст.1 т. 8 од ЗКП(пречистен текст), .Во конкретниот случај, пресудата се заснова врз доказ врз кој според одредбите на овој закон не може да се заснова, освен ако со оглед на другите докази е очигледно дека и без тој доказ би била донесена иста пресуда

Од списите по предметот, имено содржината на записникот за главен претрес од ден 15.11.2010 година на првостепениот суд, видно е дека по давањето на завршните зборови на странките, првостепениот суд констатирал дека главниот претрес бил веќе завршен во 15,20 часот. Првостепениот суд, одкако на истиот записник од главен претрес, по неговото завршување, нотирал дека откако обвинетиот и оштетениот ја напуштиле судницата, истите веднаш се повратиле во судницата при што оштетениот изјавил дека, поради тоа што, критичната вечер бил многу пијан, не може да се сети и со сигурност да тврди дека обвинетиот бил тој што му ги одзел парите.

Согласно чл.365 од ЗКП(пречистен текст), судот ја заснова пресудата само врз фактите и доказите што се изнесени на главниот претрес..Во конкретниот случај, првостепениот суд, по мислење на овој суд, погрешно постапил кога при донесувањето на одлуката, ја засновал на овој исказ на оштетениот даден по завршувањето на главниот претрес без при тоа правилно да ги примени одредбите на Законот за кривична постапка, а со што ја сторил напред наведената суштествена повреда на одредбите на кривичната постапка.

Пресуда на Основен суд Штип К.бр.6/10 од 14.01.2011 год.

Решение на Апелационен суд Штип Кж.бр.135/11 од 29.03.2011 год.

- Во случај на идентичност помеѓу прекршок и кривично дело разграничувањето се врши врз основа на интензитетот на општествената опасност на дејствијата.

О д о б р а з л о ж е н и е т о

Основниот суд во Штип со обжалената пресуда К.бр.562/10 од 04.07.2011 год. обвинетите Сашо Стојановски и Анка Анастасова, двајцата од Пробиштип, врз основа на чл.342 т.1 од ЗКП ги ослободува од обвинение за кривично дело “Несовесно работење во службата“ од чл.353-в ст.2 в.в. со ст.1 в.в. со чл.22 од КЗ, бидејќи делото за кое се обвинуваат не е кривично дело според законот. Согласно чл.102 ст.3 од ЗКП оштетените Зоран Арсов од с.Горни Стубол и Перко Нацев од Скопје за остварување на истакнатото имотно-правно барање на име штета ги упатува на спор. Согласно чл.93 од ЗКП кривичните трошоци за ангажиран бранител на обвинетата Анка Анастасова од Пробиштип, адвокат Марјан Михов од Штип, во износ од 7.800,00 денари, како и за ангажиран бранител на обвинетиот Сашо Стојановски од Пробиштип, адвокат Зоран Трајанов од Кочани, во износ од 18.440,00 денари одлучил да се исплатат од Буџетските средства на РМ.

Повреден е КЗ во корист на обвинетите - чл.356 т.1 од ЗКП . По оцена на овој суд погрешен е заклучокот на првостепениот суд кога и двајцата обвинети врз основа на чл.342 т.1 од ЗКП ги ослободува од обвинение, бидејќи делото за кое се обвинуваат не е кривично дело според законот, т.е. да во преземените дејствија на двајцата обвинети немало елементи на кривичното дело за кое се обвинуваат, но да нивните преземени дејствија преставувале прекршок од чл. 38 ст.3 и 4 и чл.39, а казнив по чл.76 од Законот за шумите (Службен весник на РМ бр.47/97 од 19.09.1997 год), ова од причина што во случај на идентичност помеѓу прекршок и кривично дело разграничувањето се врши врз основа на интензитетот на општествената опасност на дејствијата. Дејствијата што се од помала или просечна општествена опасност претставуваат прекршок, а дејствијата со поголема општествена опасност претставуваат кривично дело. Во конкретниот предмет обвинетите се товарат дека со превземените противправни дејствија предизвикале поголема имотна штета на оштетените во висина од 175.217,00 денари. Во чл.122 ст. 26 од КЗ е одредено што се подразбира под поимот „поголема имотна штета“ - кога штетните последици го надминуваат износот од 5 просечно исплатени месечни нето плати во РМ во времето на извршувањето на делото (во 2008 год. нето исплатена месечна плата е 16.090,00 денари x 5 = 80.450,00 денари).

Сторената повреда е од апсолутен карактер, поради што следувахе да се обжалената пресуда укине и предметот врати на првостепениот суд на повторно судење.

Пресуда на Основен суд Штип К.бр.562/10 од 04.07.2011 год.
Решение на Апелационен суд Штип Кж.бр.568/11 од 10.10.2011 год.